

NÁRODNÍ KONVENT

Transatlantické obchodní a investiční partnerství (TTIP)

Shrnutí a doporučení vyplývající z diskuse u kulatého stolu, který se konal v rámci Národního konventu o EU 22. května 2015.

Doporučení vypracoval Mgr. Jarolím Antal, Ph.D. a Ing. Josef Bič, Ph.D. z Centra evropských studií při Vysoké škole ekonomické v Praze.

Úvod do problematiky

Evropská unie rozvíjí vzájemné vztahy se Spojenými státy americkými prakticky již od vzniku prvního integračního uskupení. Diplomatičké styky tak byly navázány již v roce 1953. Institucionální rozvoj vzájemné spolupráce lze ovšem zaznamenat až od 90. let minulého století, kdy došlo k formalizaci vztahů prostřednictvím řady deklarací a rozvíjeného dialogu. Ty daly mj. základ pro současné vyjednávání o novém uspořádání hlubších transatlantických vztahů. Vyjednávání o nové obchodní a investiční dohodě mezi EU a USA (známé jako Transatlantické obchodní a investiční partnerství – TTIP) se rozběhla v roce 2013.

Unie ovšem nevyjednává o prohloubení ekonomické spolupráce pouze se Spojenými státy. Již nyní má uzavřenu celou řadu preferenčních dohod (mimo evropský region namátkou s Jižní Koreou, Mexikem nebo Chile). EU dále hodlá v následujících letech dojednat uzavření dalších dohod se zeměmi nebo jinými integračními uskupeními prakticky z celého světa. Vzhledem k tomu, že USA jsou hlavním obchodním i investičním partnerem, a rovněž vzhledem ke specifické podobě dohody a vymezenému cíli, který má TTIP přinést, poutá současné vyjednávání hodně pozornosti, očekávání, ale také kritických postojů.

Cílem dohody TTIP má být odstranění tarifních a zejména netarifních překážek vzájemného obchodu a posílení transatlantických hospodářských vazeb mezi oběma ekonomickými bloky. Pro obě strany Atlantiku představuje TTIP potenciál, který by mohl být využit, a to prohloubením obchodu a investic, přičemž již dnes dosahuje obchodní obrát cca 2 miliardy EUR denně. Navzdory nízkému tarifnímu zatížení můžeme hovořit o šanci pro podnikatele, kteří by mohli levněji obchodovat v rámci transatlantického prostoru. Větší potenciál však skýtá odstranění netarifních překážek a možná harmonizace regulačních opatření, které zbytečně ztěžují obchod a podnikání.

Návrh komplexní preferenční dohody má silný ekonomický i geopolitický rozměr, který může posílit vzájemné strategické vztahy v globálním měřítku a také vzájemné hospodářské styky, jejichž prostřednictvím se očekává celkově pozitivní dopad na ekonomickou dynamiku na obou stranách Atlantiku, růst životní úrovně a také příp. přenesení pozitiv tohoto typu smluv na multilaterální úroveň.

Pro ČR i EU jsou dobré vztahy s USA prioritní, především pokud jde o politickou rovinu. Neúspěch ve vyjednávání může negativně ovlivnit celkové klima vztahů mezi EU a USA (pohledem na alternativy, které zejm. USA mají k dispozici, zvláště vůči Asii), což není v českém, ani v evropském zájmu.

Diskuse o TTIP se mohou týkat otázek jako je energetika, sektor služeb a regulace, u nichž efektivní řešení bilaterálních vztahů může posílit konkurenceschopnost evropských firem. Z pohledu spotřebitelů může dohoda rozšířit spotřebitelské možnosti a snížit cenu mnohých statků. S TTIP ovšem souvisí i některé citlivé otázky, které mají vazbu na ochranu spotřebitele a pozici veřejného sektoru jako tvůrce politik a pravidel. Tyto oblasti se týkají také České republiky.

Diskuse Národního konventu o EU se zaměřila na tři okruhy, které jsou napojeny na problematiku vyjednávané obchodní dohody mezi EU a USA.

1. *V čem lze hledat potenciál obchodu a PZI s USA pro ČR? Jak může malá otevřená ekonomika jako ČR z TTIP přímo a nepřímo benefitovat? Má TTIP potenciál posílit zahraničně-ekonomickou orientaci ČR více vůči USA oproti dnešku?*

2. *S jakými konkrétními překážkami zápasí české firmy v současnosti a jak toto může TTIP změnit? Jakým způsobem může ČR prosazovat zájmy českých firem do pozice EU? Je TTIP příležitostí pro české firmy? Nakolik firmy věří, že TTIP překážky v obchodu a podnikání odstraní?*

3. *Jak se problematika TTIP komunikuje na národní úrovni se zainteresovanými subjekty – institucemi, organizacemi a zástupci byznysu a hospodářských a sociálních partnerů – a jak se jejich postoje odráží ve formování pozic ČR? Jak efektivně zapojit zainteresované strany do komunikace o TTIP v ČR?*

Na základě těchto okruhů je potřeba mapovat postoje zainteresovaných stran a pečlivě vyhodnocovat možné dopady TTIP nejen na podnikatelský sektor, ale také na společnost. Proto by vláda ČR měla sledovat probíhající diskusi a měla by poskytnout stanovisko na všechny aspekty tvořící se transatlantické obchodní a investiční dohody, které by mohly přímo nebo nepřímo ovlivnit Českou republiku.

Rámec diskuse kulatého stolu

Diskusi kulatého stolu moderoval Josef Bič z Vysoké školy ekonomické v Praze. Jednání zahájil státní tajemník pro evropské záležitosti **Tomáš Prouza**. V úvodu zdůraznil, že EU podporuje větší otevření trhu, avšak za nutné podmínky zajištění komplexnosti TTIP. V současné době proběhlo deváté kolo vyjednávání o TTIP, které začalo konkrétně řešit hlavní problémové oblasti. Z perspektivy obchodu ČR s USA má většina výrobků, které putují z ČR přes Atlantik, vysokou přidanou hodnotu, což dělá z USA strategicky důležitý trh pro tuzemské výrobce. Kromě ekonomického významu je však nutné brát v potaz i význam politický. Česká republika má pro vyjednávání definováno několik priorit: První z nich představuje regulatorní spolupráce především ve čtyřech klíčových odvětvích – automobilový průmysl, zdravotnická technika, farmaceutický průmysl a strojírenství. Dalším bodem je odstranění netarifních překážek, především pro malé a střední podniky, kterým by se zjednodušil přístup na americký trh, snížily administrativní bariéry a zlepšily podmínky pro podnikání na americkém trhu. Důležitou oblastí pro ČR je také přístup na trh s veřejnými zakázkami a moderní řešení sporů v rámci ISDS.

Poté prezentoval podkladový materiál **Jarolím Antal**, ředitel Centra evropských studií při Vysoké škole ekonomické v Praze. V úvodu představil kontext transatlantických ekonomických vztahů a jejich význam a potenciál nejen pro EU, ale i pro ČR. Hlavní benefity TTIP podle něj nelze hledat pouze v přímém a nepřímém obchodu mezi ČR a USA, ale zejména v investicích, které z USA směřují do sektorů s vyšší přidanou hodnotou. I z nich

by ČR mohla v budoucnu více benefitovat a přispět k vyšší konkurenceschopnosti a životní úrovni obyvatelstva.

Následně byla prezentována jednotlivá stanoviska hlavních zainteresovaných stran – společné stanovisko státní správy (společný postoj Ministerstva průmyslu a obchodu ČR, Ministerstva zahraničních věcí ČR a Úřadu vlády ČR) a stanoviska Svazu průmyslu a dopravy ČR a Českomoravské konfederace odborových svazů.

Společné stanovisko české veřejné správy představil **Matyáš Pelant** z MPO ČR. Nejprve poukázal na celkový kontext regionálních vztahů, které EU rozvíjí a v jejichž rámci v současné době vyjednává celou řadu preferenčních dohod. Upozornil rovněž na připravovanou odbornou studii, jejímž cílem je shrnout dopady TTIP na přidanou hodnotu a její význam pro český obchod. Důležitým bodem stanoviska byla energetická kapitola, která poukazuje na zájem EU o odstranění překážek pro vývoz břidličného plynu a nastavení globálních pravidel pro obchod s energiemi.

Pavel Fára ze Svazu průmyslu a dopravy ČR (SPD ČR) se zaměřil mj. na citlivé otázky automobilového průmyslu a zdůraznil nezbytnost digitální kapitoly TTIP o přenosu dat do zahraničí a ochraně osobních údajů. Zdůraznil také zájem, aby dohoda přinesla vyvážený přínos všem sektorům národního hospodářství.

Lucie Studničná z Českomoravské konfederace odborových svazů (ČMKOS) uvedla především možné sociální dopady dohody. Negativním důsledkem TTIP by tak mohla být strukturální nezaměstnanost, za kterou by následně nesl zodpovědnost stát, resp. náklady daňoví poplatníci.

Následovala diskuse, do které se zapojili **Jan Michal** ze Zastoupení Evropské komise v ČR, zástupci státní správy (Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR, Ministerstvo zahraničních věcí ČR, Ministerstvo zemědělství ČR), předseda Výboru pro záležitosti EU Senátu ČR **Václav Hampl**, poslanci a poslankyně Evropského parlamentu **Pavel Svoboda** (EPP), **Dita Charanzová** (ALDE), **Kateřina Konečná** (GUE/NGL), dále **Zdeněk Málek** z ČMKOS, **Ladislav Novák** ze Svazu chemického průmyslu, **Jan Májíček** z Pražské školy alternativ, **Jiří Grund** ze společnosti Grund a.s., **Jiří Česal** z Federace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR, **Ondřej Profant** z České pirátské strany a **Jiří Šteg**, asistent poslance Evropského parlamentu Jana Kellera.

Účastníci upozorňovali zejména na potenciální výhody a rizika TTIP pro českou ekonomiku i společnost. Důležitým bodem jednání byly také překážky pro české firmy a výhody této bilaterální smlouvy pro malé a střední podniky.

Navrhovaná doporučení

V současném vývoji globální ekonomiky, kdy v mezinárodním obchodě pokročila liberalizace zejména prostřednictvím multilaterálních a bilaterálních dohod, je nutné brát v potaz postavení Evropské unie co do její **konkurenceschopnosti** a na tomto základě hledat další možnosti, jak její pozici zlepšit. Pokud jde o nástroje vnějších aktivit, EU přistoupila v posledních letech k uzavření několika bilaterálních dohod. Mezi ně patří i dohody s vyspělými ekonomikami – Jižní Koreou nebo ukončení jednání s Kanadou (CETA).

Transatlantické vztahy hrají důležitou roli v globálním kontextu a jejich rozměr je nadále jednou z významných sil světové ekonomiky. Navzdory tomu, že transatlantické vztahy již v současnosti představují více než třetinu světového obchodu a významnou část globálních investic, je možno hovořit o dalším potenciálu. **Transatlantické hospodářské vztahy** jsou silně integrovány a založeny na investicích směřujících zejména do sektorů s vyšší přidanou hodnotou. Jejich další posílení může zlepšit pozici evropských producentů v globálních hodnotových řetězcích. Velký prostor je především v tocích amerických společností na evropský trh. V tomto smyslu je nutné vnímat dohodu v kontextu nutných doprovodných ekonomických reforem v členských státech EU, především kontinentálního a jižního modelu, a to opatření jak strukturálního charakteru, tak i v návaznosti na strategii Evropa 2020. Jejich realizací by vyšší konkurenceschopnost přinesla benefity jednak z liberálnějšího prostoru pro obchod a také z atraktivnějšího prostředí pro investice, které podpoří ekonomický růst a tvorbu nových a lepších pracovních míst. Členskými státy by to zpětně umožnilo realizovat současný sociální model v udržitelnější podobě.

Benefity pro ČR

Rovněž Česká republika jako malá otevřená ekonomika, která je dobře integrována v rámci vnitřního trhu EU a nejvíce profituje z účasti na něm, může z eventuální obchodní dohody mezi EU a USA benefitovat. Podpora pro dokončení jednání o TTIP v mandátu daném Komisi se realizací dohody v praxi promítne do vyššího obratu **zahraničního obchodu**, což může mít pozitivní vliv na růst produktu. ČR by v tomto smyslu měla prosazovat zahrnutí těch sektorů, které si vymezila jako prioritní. Pozitivum obchodu s USA tkví především v tom, že jsme schopni vyvážet na tamní trh výrobky s vysokou přidanou hodnotou, a to ve větší míře než na jiné trhy. Rovněž americké dovozy jsou pro nás důležité vzhledem k tomu, že nám umožňují vyrábět konkurenceschopnou produkci.

Česká republika může z TTIP profitovat za předpokladu, že dohoda bude mít komplexní charakter a podaří se odstranit překážky, se kterými již teď bojují české firmy. Je tedy důležité klást důraz zejména na **bariéry netarifní**, tedy ty, které je ambicí TTIP odstranit. V tomto kontextu je nutno brát v potaz povahu ekonomických vazeb ČR na USA. TTIP je třeba brát jako výzvu a prostor pro prohlubování obchodu a investic mezi ČR a USA. Spojené státy jsou pro ČR významným mimoevropským trhem s nevyčerpaným potenciálem.

Nejde jenom o přímý obchod a exporty českých firem do USA. Mnohem zajímavějším se jeví nepřímý obchod, do kterého se zapojují české firmy jako subdodavatelé s exporty jiné země (např. Německo). Zde je možné předpokládat, že uvolněním překážek by mohlo dojít k nárůstu zakázek pro firmy, které se takto do hodnotových řetězců zapojují. V této souvislosti je však nutno se zaměřit na identifikaci těch sektorů a překážek, které nejvíce firmy postihují.

S tím souvisí i pozice vlády ČR, která TTIP jako takový podporuje. Ve své pozici se soustřeďuje na vyjednávání, které by mělo přinést benefity v rámci odstranění regulačních bariér dotýkajících se automobilového průmyslu. Ten je nejen pro ČR významným sektorem, jenž by mohl sblížením regulačních opatření dále růst. V rámci dalších priorit by se pozice ČR měla zaměřit na rozpoznání norem, které, přestože jsou si velice podobné, komplikují vzhledem k odlišné úpravě regulačního rámce obchod se zdravotnickou technikou, farmaceutiky či strojírenství. Jako klíčové se pro řadu sektorů z ČR jeví větší dostupnost veřejných zakázek pro soutěžitele mimo USA. Celkově český podnikový sektor¹ identifikoval odvětví, která by díky TTIP mohla zvýšit svůj potenciál pro vstup na americký trh. Jde např. o výrobu zdravotnické techniky, vyspělých strojírenských výrobků (jako jsou obráběcí a tvářecí stroje), strojírenských výrobků pro energetiku, měřicí techniky, elektrotechniky, letecký průmysl, automobilový průmysl a výrobu dopravních prostředků, vč. zabezpečovacích systémů pro hromadnou dopravu, jejichž produkce by mohla být pro americké partnery realizací TTIP levnější a dostupnější.

Z hlediska toku **zahraničních investic** je pro ČR atraktivní především možnost, která je spjatá s vyšším přílivem PZI do sektorů, které generují vyšší přidanou hodnotu. ČR by tedy měla vytvořit prostředí, které je pro investory atraktivnější co do většího rozvoje center v rámci výzkumu a vývoje.

Opačným směrem je možno vidět i šanci rozvinout důvěryhodnější a modernější **ochranu investorů** ve vztazích vůči veřejnému sektoru v rámci režimu ISDS, tedy mechanismu urovnávání sporů mezi investorem a státem. Nový systém by měl dostatečně ochránit evropské podniky a měl by jim zajistit nediskriminaci, minimální standardy zacházení, okamžitou a přiměřenou náhradu v případě vyvlastnění a převod kapitálu spojeného s investicí².

Šance pro podnikatelský sektor

Podnikatelské a zaměstnanecké subjekty v České republice podporují vyjednávání nového rámce vztahů prostřednictvím komplexní a ambiciózní dohody TTIP, kterou vnímají jako

¹ Svaz průmyslu a dopravy České republiky. Stanovisko pro kulatý stůl v rámci Národního konventu o EU k TTIP. Květen 2015.

² Svaz průmyslu a dopravy České republiky. Stanovisko pro kulatý stůl v rámci Národního konventu o EU k TTIP. Květen 2015.

příležitost posílit konkurenceschopnost EU i USA. Vzhledem k rizikům, která nese schvalování dohody v USA, apelují na členské státy EU, aby daly silnější mandát Evropské komisi pro vyjednání. Tyto subjekty požadují dojednání **skutečně komplexní dohody**, v níž se jednotlivé projednávané oblasti budou vzájemně ovlivňovat, a nesmějí být proto vnímány izolovaně.

Podnikatelský sektor je v rámci obchodu s USA nejvíce postižen **netarifními bariérami**. Dohoda by měla být v tomto smyslu dosažena tak, aby byly certifikace, laboratorní zkoušky a další atestace realizované v EU uznávány americkou stranou a naopak. Tím, že dosud nejsou uznávány nutné certifikace, dochází nejen k prodražení produkce českých (evropských) podniků, ale také k tomu, že jsou výrobky často uvedeny na trh se zpožděním. Kromě odstranění netarifních překážek obchodu by prioritou České republiky měla být podpora regulatorní spolupráce a zabránění vzniku nových překážek obchodu. Z hlediska dalšího vývoje regulace by základem spolupráce měl být společný zájem. Podle stanoviska podnikatelských a zaměstnaneckých organizací ČR³ by „*regulatorní spolupráce měla probíhat jen v oblastech, kde je největší soulad regulatorní praxe, a neměla by vést k prolomení zavedených standardů ochrany veřejného zájmu*“.

Z hlediska zvyšování konkurenceschopnosti českých a evropských firem by bylo vhodné, aby TTIP také řešil otázku výměny a zpracování dat včetně zahrnutí sektorů, které jsou v současnosti z výměny vyloučeny⁴.

Soukromý sektor (především chemický průmysl) má také zájem na zahrnutí energetiky jako součásti agendy TTIP. Spolupráce EU a USA je v tomto pro Evropu perspektivní a strategicky podstatná z hlediska možných energetických dodávek, zejména LNG či surové ropy. Tento zájem je v souladu s pozicí vlády ČR.

Zajímavý přínos může TTIP přinést především sektoru **malých a středních podniků** (SMEs). Výše uvedené bariéry jsou totiž mnohem více limitující pro menší subjekty než pro velké korporace, které jsou schopnější dodatečné náklady ustát. SMEs jsou naproti tomu pro každé národní hospodářství generátorem většiny pracovních míst, inovativnosti a také jedinečnosti, s níž mohou na náročném a vyspělém trhu uspět.

České firmy, které již s americkými partnery uzavřely obchodní vztah, obvykle TTIP důvěřují a podporují jej. Pokud jsou pro ně dosavadní bariéry vstupu na americký trh vysoce závažné a komplikující jejich podnikání, TTIP může tyto překážky zmírnit či odstranit, což zjednoduší jejich přístup na americký trh. Nový rámec vztahů by českým i evropským firmám měl umožnit rovné zacházení.

³ Hospodářská komora ČR, Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR, Svaz průmyslu a obchodu ČR. Stanovisko podnikatelských a zaměstnaneckých organizací ČR k TTIP. Květen 2015.

⁴ Svaz průmyslu a dopravy České republiky. Stanovisko pro kulatý stůl v rámci Národního konventu o EU k TTIP. Květen 2015.

Komunikace a zpětná reakce od ostatních zainteresovaných subjektů

Jednání o TTIP jsou pozorně sledována **gestorem**, Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR, jenž o jejich vývoji pravidelně informuje pomocí různých komunikačních kanálů. MPO ČR se také snaží o informování veřejnosti, a to zejména organizací veřejných seminářů, které se problematice věnují.

Bezpochyby je potřeba také vnímat obavy, které mají zejména **odborníky a nevládní organizace**. V této souvislosti je nutno poskytnout prostor pro pravidelnou diskusi, v rámci které by mohly být nejenom výhrady těchto subjektů probrány, ale také zapracovány v ostatních veřejných politikách. V tomto smyslu je důležitým aspektem otázka **strukturálních krizí**, růstu nezaměstnanosti apod. V současném globalizovaném světě je představa zakonzervování národohospodářské struktury a neměnnosti ve struktuře pracovního trhu nereálná. Omezovat v tomto vyjednávání o TTIP by bylo krátkozraké. Zároveň by však neměla být opomíjena rizika zmiňovaná sociálními partnery. Riziko ztráty pracovních míst a strukturální nezaměstnanosti by mělo být řešeno prostřednictvím sociální politiky a reformované politiky zaměstnanosti, které by měly více akcentovat koncept tzv. flexikurity, v jejímž rámci je zdůrazněna zaměstnatelnost pracovní síly (*employability*) oproti neadekvátní ochraně pracovních míst.

V kritikách dále rezonuje zejména problematika **ISDS**. Tato oblast je velmi citlivá a vznikají obavy, že by stát mohl ztratit právo regulace a vytváření veřejné politiky na úkor zájmů investora. Z pohledu ČR je potřebné zmínit, že investiční dohoda, která momentálně platí s USA, je relativně zastaralá a znevýhodňuje stát. Zájmem ČR v této oblasti je dosáhnout takových podmínek, které by zlepšily pozici ČR. Navíc, pokud bychom se podívali na dostupná statistická data podchycující mezinárodní arbitráže mezi investorem a státem, žaloby ze strany amerických firem vůči jiným státům v Evropě jsou v menšině (oproti vysoké aktivitě v rámci evropské strany)⁵.

Důležitými se jeví i další konkrétní oblasti jako například **geneticky modifikované plodiny** a jejich možný dovoz z USA do EU. Zde je nutno zmínit, že zájmem EU není současná pravidla limitující přístup na evropský trh měnit. Tato pozice EU neplatí jenom pro jednání o TTIP.

S obavami je vnímána také **transparentnost jednání** o TTIP. Evropská komise pravidelně zveřejňuje stav a pokrok v jednáních. K vybraným oblastem byla uskutečněna veřejná slyšení a k jednáním se pravidelně vyjadřuje i Evropský parlament prostřednictvím výborů. Vzhledem k mandátu, který Komise od Rady získala, je rovněž nemožné očekávat, že by výsledky jednání (i navzdory tomu, že jde z taktického hlediska o jednání uzavřená) vybočovaly mimo stanovený rámec. Komise má zájem na vyjednání takových podmínek, se kterými pak budou souhlasit členské státy EU.

⁵ Blíže viz R. Abbott; F. Erixon; M. F. Ferracane. Demystifying Investor-State Dispute Settlement (ISDS). ECIPE Occasional Paper. No. 5/2014.

Doporučení Národního konventu o EU:

1. České priority a očekávání by měly být co nejintenzivněji prosazovány při vyjednáváních o TTIP, a to v úzké koordinaci s ostatními členskými státy a Evropskou komisí. V tomto smyslu je nutné, aby vláda ČR co možno nejaktivněji využívala příležitosti k prosazování zájmů České republiky v této vznikající dohodě.
2. Hlavní sektory, jež musí ČR v jednáních prosazovat, jsou automobilový průmysl, zdravotnická technika, farmaceutický průmysl a strojírenství. Strategickým zájmem ČR je i podpora lepšího přístupu na americký trh s veřejnými zakázkami a co nejužší zapojení do vytváření návrhu nového mechanismu řešení sporů mezi investorem a státem.
3. V sektoru energetiky je ve strategickém zájmu ČR jeho začlenění do TTIP a zároveň podpora stanoviska EU ve všech předmětných jednáních včetně bilaterálních s USA. V oblasti digitální agendy je potřeba, aby se vláda pokusila precizovat zájmy a pozici, která by mohla být prosazována (v návaznosti na doporučení č. 5).
4. Ambicí ČR by mělo být takové nastavení TTIP, které by řešilo ty bariéry v transatlantickém obchodu, jež nejvíce omezují české a v České republice působící firmy, a to zejména z řad malých a středních podniků. Je proto nutno pracovat se vstupy firem ze sektorů, které s USA přímo nebo nepřímo obchodují.
5. Vláda ČR by měla pozorně a pečlivě sledovat postoje jednotlivých aktérů (podnikatelských svazů, asociací, občanské společnosti, zástupců občanů v Evropském parlamentu, Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu ČR a široké veřejnosti). Vývoj jednání o TTIP by také měl být pravidelně a aktivně komunikován se všemi zainteresovanými subjekty.
6. I navzdory faktu, že jednání o TTIP probíhají, je nutno analyzovat potenciální přínosy a rizika pro ČR. V této souvislosti je potřeba zpracovat a vyhodnotit dopadovou studii, která by mohla přiblížit a poukázat na konkrétní konsekvence TTIP pro ČR.

Tento dokument nezohledňuje všechny příspěvky, které byly zmíněny v rámci diskuse na kulatém stole. Vychází ze zaměření definovaných otázek kulatého stolu a pozice ČR k TTIP, která již má konkrétní podobu. Doporučení definovaná v tomto materiálu by měla sloužit jako vstup zainteresovaných stran, které by měly vládě ČR umožnit získat přehled o vnímání této problematiky a zároveň hledat možnosti jak zájmy ČR v jednáních prosadit a na národní úrovni komunikovat s veřejností.

Národní konvent o Evropské unii představuje diskuzní platformu, která je stálým místem pro debatu o evropských otázkách v ČR.

Projekt, koordinovaný na půdě Úřadu vlády České republiky, propojuje zástupce vlády, obou komor Parlamentu ČR a Evropského parlamentu, odbornou veřejnost, neziskový sektor a sociální partnery a další zainteresované aktéry.

Více o Národním konventu najdete na internetových stránkách www.narodnikonvent.eu a na Twitteru [@KonventEU](https://twitter.com/KonventEU).